

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVĂR ȘI LUMINĂ

JUSTIȚIE ȘI LIBERTATE

Director : PETRE BORȘ

ABONAMENTUL

Pe an. 30 Lei

Pe 6 luni 16 >

Pe 3 luni 8 >

Studentii plătesc pe jumătate.

Pentru străinătate se adaugă portul.

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI

No. 35, STRADA COLȚEI, No. 35

Un număr vechi 2 Lei.

SUMAR:

Despre alcoolism: Discurs ținut de D-nu procuror general *Bastachi* de pe lângă Curtea de Apel din Galați, cu ocaziunea deschiderii anului jud. cătoresc 1894—1895.

Jurisprudența română:

Inalta Curte de Casație secția II-a: *Primăria Capitalei* cu *N. G. Stravolca*.

Informațiuni.

DI I. S. Codreanu, fost portărel pe lângă Inalta Curte de Casație, și administrator al ziarului nostru, urmând a pleca în străinătate pentru complectarea studiilor sale juridice, și voind a lichida gestiunea sa pe timpul cât a administrat ziarul, roagă cu insinență pe d-nii abonați, ce sunt în întârziere cu plata abonamentului, să se grăbească cu achitarea abonamentului.

De asemenea d-nii abonați, și d-nii membrii corespondenți, sunt rugați a da ziarului nostru același binevoitor concurs pe care l-au dat și până acum.

DESPRE ALCOOLISM

DISCURS

ținut de d-l procuror general I. T. Bastachi de pe lângă Curtea de Apel din Galați, cu ocaziunea deschiderii anului jud. cătoresc 1894—1895

De la începutul acestei cuvântări mă simt dator să afirm respectul meu cel mare pentru tot ce este moral, și admirațiunea mea fără margine pentru acei ce nutriți de credința simțimentului datoriei către patrie, nu numai ca o necesitate care în timpuri grele se impune, dar ca și o garanție supremă a fericirii și a prosperității omenirii, își jertfesc averea, viața și inteligența cu studiarea chestiunilor sociale spre alinarea suferințelor phisice a celor desmoșteniți de soartă și spre ridicarea nivelului lor intelectual și moral.

Chestiunile cele mari sociale se presintă sub diferite forme, și gravitatea problemelor la care dau naștere cer, din partea celor ce sunt însărcinați cu con-

ducerea colectivității în fie-care stat, o atențiune binevoitoare și statornică. Sub acest punct de vedere, alcoolismul este una din chestiunile sociale cele mai vitale, care merită un studiu foarte amănunțit din partea moralistilor, economiștilor, medicilor, oamenilor de știință, oamenilor de stat, oamenilor de legi, și astăzi am putea zice chiar din partea magistraților.

Alcoolismul a devenit în zilele de astăzi, în toate statele din ambele emisfere, flagelul cel mai periculos, flagel pentru individul căruia îi micșorează moralitatea, inteligența, sănătatea, viața și puterea de a procrea. Flagel pentru familia în care se produce discordia, exemple rele și miseria, în fine flagel pentru societate căci contribuie prin faptul răspândirii viciului beției la degenerarea rasei. Abusul băuturilor fermentate nu este numai apanagiul civilizațiunii moderne. Încă din timpurile cele mai îndepărtate, din antichitate, viciul beției coprinsese popoarele de diferite rase, ceea ce determină pe mulți legiuitori din acele timpuri să votezească și să pedepsească cu asprime acest viciu. Ast-fel vedem, în biblie, începând cu legenda lui Noe și continuând cu scrierile profetilor Ilie, David, Isaia și alții, arătându-se poporului lui Dumnezeu, efectele periculoase a băuturilor fermentate. Solomon prin proverbele sale deplângând miseria poporului hebraic, arată că cauza tuturilor relelor este beția. Moise recomandă evreilor de a bea cu moderațiune vinul și chiar îi sfătuiește ca în cele mai multe casuri să se abțină cu totul de băuturile ce ameteșc.

Civilizațiunea egipteană anterioară celei ebraice, care nu fu aparată de viciul beției, încă depe timpul domniei lui Mênès I, poporul egiptean cunoștea atât veselie cât și tristețe efecte ce procura băuturile spirtoase. Din descifrarea unui papirus găsit la British Museum din Londra, de domnul Hack Tuke, se pot vedea cum era privit, încă depe acele timpuri, la Egipteni, viciul beției. Eată conținutul scrierei adresate unui bețiv de pe atunci: «Fiind informat că ai lăsat

în părăsire cărțile tale și te ai dat plăcerilor . . .
 umblând din stabiliment în stabiliment până
 în seară perzându-ți mințile Îți reamin-
 tesc că vinul este o oroare, că ai jurat să nu mai bei
 nici o licoare îmbătătoare, uitat-ai jurământul ce ai
 făcut? !

La Greci în timpurile heroice intemperanța era așa
 de mare că chiar femeiele se dedeau la viciul beției.
 În descrierile lui Homer se văd cântate scenele ba-
 chice al rășboinicilor eroi înainte atacului. În urmă
 însă legislatorii Greciei antice, edictară măsuri și pede-
 se aspre contra beției. Ast-fel după legile lui Solon
 și Licurg, beția nu putea fi nici o dată invocată ca
 un motiv de scuză. În Sparta, la serbările publice, I-
 loții erau îmbătați pentru a se arăta tinerimei Spar-
 tane ignominia viciului beției în toată goliciunea ei și
 a le inspira ast-fel respectul de sine și a demnității
 civice. La Corint, după Aristotel și Quintilian, se pe-
 depsea cu îndoită pedeapsă criminalii cari comiseser
 crima în stare de beție: una pentru crima comisă și
 alta pentru viciul beției. Ei vedeau un rău în cauză
 (adică beția) și un rău în efectul cauzei (adică crima)
 La Atena, Dracon pedepsea cu moarte pe acei dedați
 beției.

La Romani, cât timp vinul nu se întrebuinta de
 cât pentru libațiuni în onoarea zeilor, intemperanța era
 foarte rară. Cu timpul însă, băuturile fermentate de-
 venind consumațiunea de predilecțiune, poporul se
 aduna la niște stabilimente publice numite «Ther-
 mopolia», (analoage cu cafenile și cârciumile noastre)
 unde făceau libațiuni în onoarea lui Bacus, Seneca,
 cei doi Catoni și Corvinus cel stoic nu vedea, cu ochi
 răi frecventarea acestor stabilimente din partea com-
 patrioților lor, și Horațiu rădica în slava cerului ca-
 litățile vinului:

„Fœcundi calices quem non fecere disertum?

„Contracta calices non in paupertate solutum?“

Ilusiunile lui Horațiu fură de scurtă durată, când cu
 timpul înmulțindu-se «Thermopolia» viciul beției se
 răspândi prin popor, producând efectele cele mai de-
 sastroase. Din acest moment beția fu considerată ca o
 abatere la bunele moravuri, ca o faptă delictuoasă, și
 cât au durat «Judicia ordinaria» nu era ținută în sea-
 mă ca circumstanță atenuantă.

La Arabi, pe timpul lui Mahomet, beția era obișnuită
 și făcea așa de multe victime că, profetul, pentru a
 stârpi răul, prescrie abstenența cea mai mare de la
 băuturile spirtoase.

În Franța, sub domnia lui Carol cel Mare, beția era
 pedepsită cu excomunicare, care avea de efect isola-
 rea morală a delinquentului. Sub Francisc I-îu, printr'un
 edict: se pedepsea beția, pentru prima oară cu regimul
 închisorei, a pâinei și a apei, pentru a doua oară cu
 bătaia în închisoare, pentru a treia oară cu bătaia
 în public și dacă nu se corigă de viciul beției se
 tăia delinquentului urechile și se depărta. Sub Henric
 al III-lea, sub Ludovic al XIII și sub Ludvic al XIV,
 prin diferite ordonanțe, s'a reglementat poliția cârciu-
 milor, ca mijloc de a combate beția.

Inventarea alcoolului de Arabi în secolul al XI prin
 destilarea vinului, este cauza determinată a alcoolis-
 mului de astăzi, Această licoare, considerată la înce-
 put ca o otravă (aqua morte), apoi ca un medicament
 (aqua vitae), fu răspândită în Europa în al XVI secol
 și foarte apreciată de consumatori cu dare de mână.

În al XVIII secol alcoolul, obținut prin destilarea
 cerealelor, a cartofilor și a sfeclilor, deveni așa de
 eftin, că consumarea lui se răspândi cu repeziciune
 prin populațiunile muncitoare din partea nordică a
 Europei, provocând, mai cu seamă în Rusia, în Suedia
 și în Anglia, cele mai rele efecte. În fine pe la 1852,
 consumațiunea alcoolului devenind generală, toate po-
 poarele au fost atinse de efectele desastroase ale in-
 toxicărei datorite licoarei otrăvitoare.

Astăzi consumațiunea alcoolului este excesivă și
 toate clasele societății au adoptat-o, cu toată știința
 ce au că acțiunea sa toxică asupra organismului slă-
 bește trupul și inteligența, și provoacă cele mai mari
 desordine în viața socială. La indivizii atinși de starea
 morbidă a alcoolismului, aspirațiunile morale supe-
 rioare sunt puțin câte puțin înlocuite prin impulsuni
 egoiste, animale și murdare, memoria, inteligența, ini-
 tiativa și voința slăbesc cu încetul până ce dispar.
 Așa, vedem pe omul religios devenind indiferent, fre-
 cuentând cu mai multă dragoste și pasiune cârciuma
 de cât biserica; vederile sale idealiste și înalte tran-
 sformându-se în vederi mai realiste, mai sensuale și
 mai grosolane. Idealul artistului micșorat; așa că nu
 mai vede în arta ce posedă, de cât o meserie, care
 să-i procure băutura favorită. Considerațiuni de inter-
 es social și de bine public dispar față cu interesul
 personal. Afecțiunile de familie se sting, alcoolul își
 neglijează familia, tot ce are și tot ce câștigă l'aduce
 la cârciumă și l' dă pe băutura, pe când femeia și co-
 pii rămân acasă cu foamea în pânțele și cu jalea în
 inimă; nimeni nu mai gândește la dărușii, căci bețivul
 a uitat că este soț, că este tată, că sunt ființe nenoro-
 cite care l' așteaptă cu pâinea zilnică. Coprins de se-
 tea alcoolismului, nenorocitul, uită totul, legea, exigen-
 ții sociale și rușinea; minciuna, furtul, escrocheria și
 ori ce mijloc necinstit sunt pentru el mijloace permi-
 se pentru a-și procura băutura care îi va potoli setea,
 și dacă din nenorocire nici cu aceste mijloace nu-și
 va putea satisface pasiunea, nu se va da înlături ca
 să comită o crimă. Atunci vedem pe omul care, ina-
 inte de a fi coprins de viciul beției, era blând, mun-
 citor și cuviincios, eșind din cârciumă murdar, cu pă-
 rul încălțat și nepeptănat, purtând pe față-i ticăloasă
 urmele beției celei mai înaintate, tremurându-i buzele
 și membrii corpului, înaintând ast-fel fără rușine, ce-
 rând de pomană celor din sinul cărora a eșit atât
 de micșorat și de nimicit.

Alcoolul, lucrând asupra organismului, fatalmente
 lasă urme asupra sistemului nervos, urme care alcoo-
 licul le transmite progeniturerii sale. Influența ereditară
 a beției era cunoscută din timpurile cele mai vechi,
 după cum o dovedește istoria antică. Diogene a dis,
 vorbind de un copil prost și idiot; „tatăl său era beat

în momentul când a fost conceput în pântecile mamei sale". Aristote a scris: „ebrii geniunt ebrios». Legile lui Lyeurg favorisau beția printre cei învinși, în scop de a-i demoraliza și a le slăbi patriotismul. Legile Carthaginese interziceau soților băuturile spirtoase în zilele când aveau raporturi sexuale.

În timpurile noastre s'aun întreat medicii, fiziologii și patologii: căruia dintre soți se datorește transmisiunea ereditară, a tatălui sau a mamei? După mai multe cercetări și experiențe făcute de savanți s'a constatat: că acțiunea tatălui asupra transmisiunii ereditare se exercită mai cu seamă în momentul concepțiunii, pe când acțiunea mamei se arată în tot timpul vieții intrauterine a fătului; că dacă tatăl a dat organismului copilului său elemente corupte și viciate, nu este mai puțin adevărat că mama, prin sângele ei intoxicat și corupt de băuturile spirtoase, hrănind fătul, îi otrăvește organismul. În asemenea circumstanțe ușor se poate vedea că, dacă mama cel puțin nu ar fi dominată de viciul beției, atunci acțiunea tatălui alcoolic ar fi paralizată într-o cât-va, raportul fiind între bărbați și femei alcoolici de 5 la 1.

Eată după observațiunile lui Morel și Crothers starea descendenților alcoolicilor. Prima generație: beție, imoralitate, viciositate, caracter excentric, sentiment excesiv religios, scepticism, idei geniale, (de aceea din aceste generații se văd ivindu-se de multe ori pioneri ai progresului, martiri ideilor înaintate și utopice.) A doua generație: beție, accese de idei maniace, alienați. A treia generație: idioți, epileptici, deliranți, vagabonți, revoluționari, criminali. A patra generație: slăbiciune intelectuală, idioție, slăbirea fizică, psihică și morală, în fine degenerarea rasei.

Dacă cercetăm datele statistice ale diferitelor state Europene, relativ la numărul alienațiunilor mintale provocate de excesele alcoolice, a numărului delictelor și a crimelor comise sub impulsunea morbidă a băuturilor spirtoase, la numărul victimelor ce anual plătesc cu viața tributul pasiunii lor alcoolice, la cifra colosală a stabilimentelor de băuturi spirtoase, la sumele bănești la care se urcă consumarea băuturilor spirtoase, la economiile enorme ce fie-care muncitor ar putea realiza, dacă s'ar abține de la consumarea spirtoaselor, și în fine la rezultatele uimitoare ce au dat institutele de temperanță datorite inițiativei private, atunci numai, ne vom mai putea da seamă de adevărata gravitate a chestiunii alcoolice, și de salutarile măsuri ce fie-care stat ar putea lua.

Iată ce ne arată statisticile.

1) *Alienațiuni mintale.*

În Anglia din 12007 cazuri s'aun constatat, după Carpenter, 1799 cazuri datorite alcoolismului.

În Franța, după cercetările lui Deboutteville și a lui Parchappe, s'a constatat că în timp de 18 ani, de la 1825 până la 1843, media alienațiunilor mintale era de 28%. După Morel, din 1000 alienați s'aun constatat 200 cazuri datorite consumațiunii spirtoaselor. În 1853, după statisticile oficiale, din cei 32,876 alienați căutați în ospiciile publice, 1502 cazuri erau datorite alcoolului.

De la 1855 până la 1862, după statistica lui Marcé și Contesse, numărul alienațiunilor mintale datorite alcoolismului și constatate în ospiciul Bicêtre a crescut într-un mod îngrozitor; așa, la 1855, proporțiunea era de 12,78% și la 1862 s'a urcat la 25,24%. După statistica lui Magnan și Boucherau, alcoolicii intrați la ospiciul Sainte-Anne în lunile Martie, Aprilie, Mai și Junie 1870 și 1871, a fost în proporție cu alienații ordinari 28,43% în anul întâiu și de 31,59%, în anul al doilea. În fine în 1887, doctorul Planès a demonstrat că după observațiunile sale făcute în timp de 14 ani, adică de la 1872—1885, asupra a 32000 de bolnavi mintali, a găsit, la 5063 bărbați și la 818 femei, nebunia datorită alcoolismului.

După Schlegel, în Anglia, în Germania și în Rusia, beția sau alcoolismul este principala cauză a sinuciderilor.

2) *Delicte și crime.*— În 1834 o comisiune din sinul parlamentului englez, după un studiu minuțios și statistic, constată că creșterea și scăderea criminalității sunt în proporțiune directă cu creșterea și micșorarea consumațiunii alcoolice. În Irlanda, a zis d-nul Baer, mai toate crimele, afară de cele agrare, sunt consecința alcoolismului; iară președintele comitatului Claré (Irlanda) a afirmat: «Am fost timp de 30 ani președinte juraților în mai multe comitate, am presidat la mai multe afaceri criminale decât toți contemporanii mei din Irlanda, și pot afirma, cu siguranță, că am avut o singură dată ocaziunea de a judeca o crimă comisă fără ca criminalul să fi fost în stare de beție.

În Belgia proporțiunea este de 27 și 30%, crime datorite alcoolismului.

În Germania după o statistică din 1884 se află:

Reclunioniști	46%	alcoolici
Din totalul deținuților	54%	»
Dintre asasini	46%	»
Omucideri	63%	»
Condamnați pentru loviri	74%	»
» » rebeliune	76%	»
Acușați de viol	66%	»
Atentate la bunele moravuri	77%	»

După un tablou detaliat al doctorului Baer asupra închisorilor Prusiei-Bavariei-Vurtemberg și Alsacia-Loirena, vedem că, din 32,837 condamnați, bărbați și femei, internați în închisorile acestor state confederate, s'aun găsit 13706 dedați viciului beției (adică 41,7%), și asupra acestor 13706 se prenumărau: 7269 bețivi de ocazie (22,1%) și 6437 bețivi obișnuiți (19,6%). Apoi din cei 30041 bărbați, erau: 13,199 dedați beției (43,9%), cari se subdivizau în 7071 (23,5%) bețivi de ocazie și 6,128 (20,4%) bețivi obișnuiți. Eară cele 2,796 femei cuprindeau: 507 (18,1%) dedate viciului beției, 198 (7,1%) bețive de ocazie, și 309 (11%) bețive obișnuite. În fine însumând totalul celor dedați viciului beției se găsesc: 55,6% bărbați, și 39% femei bând de ocazie, și 46,4% bărbați și 61% femei bând obișnuit.

Această din urmă statistică confirmă experiența făcută, adică că numărul femeilor dedate alcoolismului cronic este mai mare de cât acel al bărbaților.

În Franța, după studiile și cercetările făcute de doc-

torul Morambat, comunicate în ziua de 3 Aprilie 1888 Academiei de medicină din Paris, rezultă că din numărul de 2950 condamnați erau 2124 alcoolici, adică 72 la sută.

Tot din această lucrare rezultă că alcoolicii procură

Pentru furi	75%
Condemnați la bunele moravuri	63%
Vagabonzi	79%
Asasini	50%
Incendiari	57%
Recidiviști	78%

3) *Decese.* — În Anglia peste 50,000 de suflete cad în fie-care an victime ale alcoolismului.

În Franța s'a constatat, după un memoriu scris în 1891 de doctorul Legrain, medicul ospiciului idiotilor din Vaucluse (Seine et Oise), că din 215 observațiuni făcute asupra familiilor alcoolice: 110 sunt relative la observațiunile făcute asupra două generațiuni, 98 asupra trei generațiuni, și 7 asupra 4 generațiuni; că asupra celor 819 descendenți din aceste familii, doctorul Legrain a găsit:

37 nașteri înainte de termen	{ 6%
16 morți născuți	
121 mortalități precoce (multe prin convulsii)	{ 15%
38 cazuri de debilitate fizică favorabile tuberculozei	
55 cazuri de tuberculoză declarată	{ 11%
145 cazuri de alienațiuni mintale cu delir	

Total 412 indivizi asupra 819 ceea ce face 50%

4) *Stabilimente de băuturi spirtoase și proporția alcoolismului după vârste.* În Franța există astăzi peste 400,000 cărciume. — În Anglia și în multe alte state din Europa și America numărul cărciumelor este încă și mai mare.

După o statistică engleză și americană făcută în 1888, viciul beției apare și se dezvoltă mai cu seamă între 25 și 35 ani. — Din 600 cazuri observate de doctorul Mason se constată:

De la 10 ani la 15 =	26 cazuri
» 15 » la 25 =	294 »
» 25 » la 35 =	207 »
» 35 » la 45 =	49 »
» 45 » la 55 =	23 »
» 55 » la 60 =	1 »

5) *Sumele bănești ce se cheltuiesc pentru consumarea alcoolului.* — O statistică foarte instructivă, arată domnul Cauderlier, s'a făcut în Anglia și Belgia din care s'a constatat că: În anii 1873—1876, cari fură foarte prosperi pentru Anglia, salariile muncitorilor au în trecut, cu 3 miliarde franci, salariile ce li s'a plătit înainte de războiul franco-german. — S'a întrebat economiștii: ce au făcut muncitorii Marii Britanii cu acest frumos escedent de avuție? Din cercetări și calcule foarte exact făcute s'a vădit că poporul englez cheltuise pentru consumarea băuturilor spirtoase:

de la 1867—1870	11½ miliarde
» 1873—1876	14½ »

Adică sporul de 3½ miliarde a fost băut de poporul englez; nici un ban nu a fost pus la o parte.

În anii 1866—1869, foarte prosperi pentru Belgia, salariile fură mărite, în perioada acestor ani, pentru muncitorii Belgiani cu aproximațiune de 450 milioane franci. — Ce s'a făcut cu ăst spor?

de la 1861—1869 sa consumat 1,486 milioane

» 1873—1876 1,915 »

Sporul de 429 milioane s'a băut de poporul Belgian.

6) *Economiile ce ar putea face muncitorii.* — Dacă fie-care muncitor în loc să cheltuească pe consumațiunii spirtoase 100 f. pe an, admitând această cifră ca mediă, ar depune la o casă de economie cu procent numai de 3%, atunci muncitorul ar avea în mai puțin de 9 ani un capital de 1000 franci — de 2000 fr. în mai puțin de 16 ani, și un capital de 3000 f. în două-deci și unu ani. — Ce economie pentru muncitori și ce avuție pentru Stat!!

În Statele-Unite lupta contra alcoolismului este foarte crâncenă; ast-fel în unele State: Maine, Rhod-Island, Fall-Reiver, Massachusseths, Texas și alte, consumațiunea băuturilor spirtoase este riguros oprită și pedepse foarte aspre sunt edictate contra celor ce vor contraveni legii.

În unele orașe mici, locuitorii abstinențiști, au recurs la un mijloc cam escentric, după vederile noastre, acestora din Europa, dar care a reușit foarte bine. Eată despre ce este vorba: Orașul Argonia din Kansas, în 1887, a ales ca primar o femeie, doamna Slater soția unui avocat; aceasta îndată ce luă posesiune de funcțiunea ei, în dubla ei calitate de primăreasă și de reprezentată a societății de temperanță, a cerut și obținut de la consiliul comunal închiderea tuturilor stabilimentelor de băuturi spirtoase. — Orașul Oscoloosa, vecin cu Argonia, făcu acelaș lucru.

Femeile constituite în societăți de temperanță făcu cea mai mare propagandă contra alcoolismului și prin stăruințele lor au reușit ca în 1888, la al 15-lea congres care a avut loc în Statele-Unite, să fie ținut numai de femeile aparținând societăților de temperanță.

În Anglia, Franța și Suedia, și mai cu seamă în America, unde societățile de temperanță contra alcoolismului sunt bine organizate, au dat cele mai frumoase rezultate: din 3,000 cazuri s'au constatat 35% însănătoșiri, după cum constată doctorul Croothers.

În Anglia și America societățile de asigurare au cele mai mari foloase de la societățile abstinențiști, căci aceștia trăind mai mult de cât acei cari nu se abțin de la băuturile spirtoase, societățile de asigurare le plătesc asigurarea mult mai târziu de cât neabstinenților: mortalitatea la muncitori în vârstă de la 18 la 70 ani fiind de 11% la acei ce aparțin societăților de temperanță, pe când la cei neabstinenți este de 23%.

În Sulina, Englezii, sub patronajul domnului Sanderson, fost consul englez la Galați au fondat prin scripțiune în luna Iunie/94, o societate de temperanță unde societarii nu consumă de cât băuturi răcoritoare; scopul societărilor este de a împiedica pe marinarii englezi, cât

sta în Sulina, să nu consume spirtoase, evitând ast-fel accidente de înecare și comiterea exceselor delictuoase datorite beției.

O chestiune, din cele mai importante, care a preocupat și preocupă încă mult pe jurisconsulți și oamenii de știință, este cea dacă în cea ce privește criminalitatea actelor datorite alcoolismului, beția, trebuie să fie asimilată cu starea de nebunie și să producă același efect?—Cu alte cuvinte, dacă crimele și delictele comise în stare de beție pot fi imputabile autorului? Aceasta este chestiunea. Înainte de toate trebuie să observăm că beția nu este o stare uniformă și tot-d'a-una identică, ci ea poate să difere în grad și în nuanță. Ea poate fi ușoară sau completă, involuntară sau voluntară, accidentală sau obișnuită, și în fine privată sau publică. Să presupunem, dic unii jurisconsulți și autori ca Rossi, Boitard, Hélie și alții, că beția este completă. Criminalul care comite crima în această stare nu are nici știință, nici voință, nici conștiința actului, ci este împins de impulsii morbide de care nu-și poate da seamă. În asemenea cas, dic acești jurisconsulți, nu poate răspunde bețivul de actele sale și nu poate fi pedepsit pentru crima ce a comis. Aceeași soluțiune și pentru cazul când beția fiind completă este voluntară, căci și atunci cea criminalul ne mai având știință și conștiință de faptul ce-l comite, nu a putut avea nici intențiunea, elementul esențial al criminalității.—Soluțiunea chestiunii însă se schimbă dacă beția este numai ușoară, fără ca să distrugă în autorul crimei conștiința faptului: atunci starea de amorteală a rațiunii să 'i fie considerată ca circumstanță atenuantă. Iară dacă un individ, decis a comite o crimă, s'a îmbătat, (beție voluntară, completă și procurată) în scop său de a căpăta curaj, sau de a-și procura o forță necesară pentru a peitimpina rezistența, sau de a-și pregăti mai de înainte o scuză, acel individ trebuie pedepsit ca și când ar fi comis crima premeditată și preparată cu sânge rece. (Le Sellyer contra).

Sistemul jurisconsulților nu este urmat nici de medicii legiști, nici de jurisprudența francesă, englesă și a altor state.

Medicii legiști ca Motet, Tardeu, Legrand du Saulle și alții, dic: bețivul nu trebuie asimilat cu nebunul, căci cum dic ieși «nu este nebun cine voeste»—Omul beat, dacă din întâmplare își pierde mințile și se află într-o stare analoagă a nebuniei, a voitu-o, și această stare fiind trecătoare nu poate să se prevaleze de ea și să pledeze iresponsabilitatea. Această este jurisprudența curții de casație și interpretarea ce s'a dat art. 64 C. P. Fr. Faustin Hélie față cu textul clar al art 64 Fr. dice: dacă starea de beție nu poate fi pusă ca chestiune la jurați și servi acusatului ca scuză, totuși poate el să o dovedeaască înaintea instanței pentru a fi luată de jurați în considerațiune ca circumstanță atenuantă.

Rezumând părerile emise atât de eminentii jurisconsulți cât și de prinții științei, dicem: Ori de câte ori un om care nu este atins de slăbirea minții, datorită intoxicațiunii cronice a alcoolismului, sau de ori ce altă smintire, comite o crimă în stare de be-

ție, este și trebuie să fie responsabil, căci în acest cas beția fiind un act voluntar al omului și ca atare respresibil, nu poate constitui o scuză legală.

Însă dacă este necontestabil că după legislațiunile penale ale unor state, articolul 64 din codul p. francas (57 din cod. p. rom.), din termenii căruia nu se socotește nici crimă nici delict faptul săvârșit de prevenit în stare de smintire, și în ori care altă stare de pierderea usualui rațiunii sale, prin cauze independente de voința sa, nu sunt aplicabile beției și prin urmare smintirea momentană ce o produce neputând fi, din cauza sorginței sale, asimilată cu smintirea ce legiuitorul a prevădut, totuși luând în considerațiune părerile unor oameni de știință ca Orfila și Denergie, și opiniunile unor jurisconsulți eminenti ca Bentham, Rossi, Damiron, Boitard, Rauter, Ortolan, Dalloz, Chauveau et Hélie, Le Sellyer, Trebutien, Nicoluri și alții, în ochii căroră beția poate determina câte o dată până la un punct aceleași efecte ca ale nebuniei, și, în consecință poate în drept aduce aceeași atingere responsabilității agentului, credem că ar fi bine ca ori de câte ori beția va fi invocată de prevenit, chestiunea discernământului să fie pusă. În cazul când răspunsul juraților asupra acestei chestiuni va fi negativ, atunci desigur că beția completă este dovedită și în acest cas curtea, în urma verdictului juraților, aplică numai pedeapsa prevădută pe lege asupra beției. Iar dacă din contră, răspunsul juraților va fi afirmativ, dovadă este că beția, fie chiar privată și involuntară, nu a fost de cât ușoară, așa ca a lăsat pe agentul crimei responsabil și prin urmare pedepsibil nu numai ca contravenient la legea beției, ci ca culpabil de crimă. Cu acest mijloc culpabilitatea criminală a agentului va fi pedepsită ori de câte ori chestiunea discernământului nu va fi dubioasă, și circumstanța că crima a fost comisă în stare de beție să constituie, în caz de achitare, un fapt respresibil de care să nu poată scăpa agentul.

Cele mai multe din statele Europene, copleșite de corupțiune, de miserie, și de crime produse de viciul beției, s'aun îngrijat de timpuriu și au hotărât, ca un mijloc de regenerare a principiilor sănătoase și ca o stavilă a pericolului alcoolismului, edictarea unor dispozițiuni legale, prin cari, pe de o parte să reglementeze deschiderea și funcționarea debitelor de băuturi spirtoase, iar pe de altă parte să înfrine beția prin pedepse destul de aspre.

Intervențiunea legislatorului în această materie, la diferitele state Europene, se justifică prin gravitatea pericolului.—Desigur, după cum s'a dis de mulți, ce s'aun ocupat cu chestiunea arzătoare a alcoolismului, nu o lege, cât de draconiană s'ar face, va putea aduce la pocăință un popor corupt și vicios! Or cât de mințioase și de înțelepte ar fi dispozițiunile legii contra beției, nu s'ar putea susține cu seriozitate că: corupțiunea, miseria, crimele și delicturile, produse monstruoase ale alcoolismului, vor dispărea ca prin farmec. O asemenea idee ilusorie este în contradicție cu experiența dîlnică, și nu este o lege în lume care se însufle omenirii toate virtuțile dumnezeiești. — Cu toate

acestea, cine ar putea dice că față cu neputința aparentă a legii, oamenii de inimă, corpurile legiuitoare, guvernele, în fine națiunile civilisate, nu au alt nimic de făcut de cât să privească cu indiferență cum, averea, onoarea și omenirea întreagă, se pierd în valurile otrăvitoare ale alcoolismului!—Cine nu știe că o lege bine chibșuită și prin dispozițiunile ei represive, înțelept apropiate caracterului fiziologic și psihologic al națiunii, va putea cu timpul și încetul cu încetul, cu ajutorul unor mijloace de alte ordine de idei, nu se face să dispară viciul beției, dar să-l îngrădească în limitele cele mai stricte, și să micșoreze cât se va putea mai mult efectele sale dezastruase. —Acesta este scopul oricărei legi de represiune!—Se dice că în materie de beție, faptul ce trebuie combătut este mai mult viciul de cât delictul stricto-sensu, și că așa fiind, dispozițiunile legii trebuie să tindă mai mult a corege, a amenda, de cât a lovi și pedepsi pe delinquent. Dacă acel ce se îmbată s'ar mărgini numai să bea și apoi să se retragă liniștit în casa sa, dacă efectele beției nu ar aduce daune de cât aceluia care se dă gradă până a'și pierde demnitatea de ființă inteligentă, atunci desigur nu am avea nimic de spus; dar când prin efectele toxice ale beției, averea, onoarea și familia se distrug, delictele și crimele se înmulțesc, iar rasa omenească degenerază și prin urmare națiunile se sting, atunci, nu mai incupe nici o îndoială că viciul beției, prin efectele sale dezastrușe, trebuie reprimat ca or ce atentat contra proprietății și a persoanei, iar delinșenții trebuie loviți cu cea mai mare severitate în averea și în persoana lor, proporționând pedeapsa cu gravitatea faptului.

Aceste sunt considerațiunile, cari au determinat statele civilisate să ligifereaze asupra viciului beției.

Din espunerea sumară a legislațiunilor statelor Europene asupra poliției stabilimentelor de băuturi spirtoase și asupra măsurilor de represiune a beției, se va vedea că statele cari saū mărginit numai cu edictarea măsurilor preventive ale viciului beției nu au reușit să îngrădească acest viciu, și că statele cari au făcut o lege completă preventivă și de severă reprimare a beției au ajuns la un rezultat satisfăcător.

Italia

Legiuitorul italian, înainte a legii de represiune din 1887 nu pedepsea beția, dară stabilise prin diferite legi (Legea din 20 Martie 1865 și 6 Iulie 1871 asupra siguranței publice) și reglemente (din 20 Martie 1865) tot ce se referă la autorizarea și deschiderea stabilimentelor de băuturi spirtoase, și la supravegherea acestor stabilimente.

Etată principalele dispozițiuni a le legiurei Italiane:

Or ce debit în detaliu nu se poate deschide de cât în urma unei autorizațiuni date de sub-prefect, după cererea comunicată de sindicul comunei și în urma avisului juntei municipale.

Or ce autorizațiune este temporară, adică pe un an, așa că administrația, în urma expirării aceluși an, poate să numai permită redeschiderea unui debit. Reînnoirea autorizațiunii se face de drept dacă nu este

vre-o cauză care să facă ca debitul să fie închis... Autorizațiunea este personală așa că acela ce o obține nu poate trece altei persoane exploatarea debitului. Or-ce contravenire la această dispoziție să pedepsește ca pentru faptul de deschidere de stabiliment ilicit. Cel ce a obținut o autorizație și a lăsat debitul nedeschis timp de 8 zile de la autorizare, va fi considerat că a renunțat la autorizare.

Or-ce decisiune care ridică saū refușă vre-o autorizațiune motivată pe considerante de securitate și de moralitate publică este supusă recursului pe cale ierarhică până la ministerul de interne.

Cel ce voește să deschisă un stabiliment trebuie: 1) să aibă un domiciliu cu un stagiul de cel puțin un an în comuna în care debitantul voește să deschisă debitul, în caz contrariu trebuie să producă un certificat de bună purtare de la sindicul comunei ultimului său domiciliu; 2) să producă un certificat prin care să justifice că nu a fost condamnat pentru crime, furt, escrocherie, tinere de jocuri la noroc și că nu a fost condamnat mai mult de cât o singură dată pentru infracțiuni la dispozițiunile legii asupra poliției stabilimentelor de băuturi spirtoase.

Un tabloū semnat de sub-prefectul plășei și enunmărând jocurile cari sunt permise a se juca, trebuie se fie afișat în fie-care stabiliment.

Deschiderea și închiderea stabilimentelor de băuturi spirtoase trebuie să se facă la orele indicate de sub-prefect. Agenții forței publice pot pătrunde or când și în or-ce oră din noapte în asemenea stabilimente pentru a le inspecta. Prefectul și sub-prefectul pot ordona (ca măsură administrativă) închiderea până la un an, a stabilimentelor în cari turburări și fapte represibile să petrec. În timp de bălciuri permisiuni de a deschide stabilimente de băuturi spirtoase se pot da.

Tribunalul, care a pronunțat o pedeapsă mai mare de trei luni, pentru un fapt oare-care, contra unui debitant de băuturi spirtoase, poate tot odată, prin aceeași sentință, ordona închiderea stabilimentului. Aceiași măsură, tribunalul poate lua și contra aceluși debitant, care pentru a doua oară, în interval de un an, a mai fost condamnat pentru o contravenție la regulamentele poliției stabilimentelor de băuturi spirtoase.

Faptul de a deschide un stabiliment de băuturi spirtoase saū o cârciumă fără autorizație să pedepsește cu pedeapsă polițienească saū cu închisoarea până la trei luni.

Or-ce contravențiune la prescripțiunile edictate de lege și regulamente pentru care nu se prevede nici o pedeapsă, acele contravențiuni se vor pedepsi cu pedepse polițienesce și cu închisoare în cas de recidivă.

Austria

Or-ce persoană majoră ne interzisă și care se bucură de bune purtări poate obține o concesiune pentru a deschide un stabiliment de băuturi spirtoase de la autoritatea circumscripției, care are dreptul de a aprecia dacă numărul cârciumilor existente sunt sufi-

ciante pentru necesitățile populațiunei cercului. Or-ce refus de concesiune poate fi apelat pe cale ierarhică până la ministerul de interne (legea din 20 Decembre 1859 No. 227).

Printr'o ordonanță din 3 Aprilie 1855, or-ce debitanț este ținut să închidă stabilimentul la ora fixată de autoritatea locală; decisiunea acestei autorități este supusă recursului pe cale ierarhică. Or ce contravențiune la decisiunile autorității locale, în cea ce privește fixarea orei de închiderea stabilimentelor de băuturi spirtoase, se pedepsesc de tribunalul cercului său de tribunalul poliției cu amendă care se poate urca până la 100 florini (210 fr.) sau cu închisoare până la 15 zile.

Aceste măsuri, aplicate în toată întinderea imperiului, s'au dovedit cu timpul insuficiente pentru unele provincii în care alcoolismul făcea multe victime.

De aceea în anul 1875 în Reichsrath (camera deputaților din Austria) s'a discutat și adoptat o moțiune, care avea de scop înfrânarea alcoolismului în provinciile următoare: Galitia-Austriacă, Ludomeria, marele ducat al Varsoviei, și ducatul Bucovinei. În aceste provincii, în cari marii proprietari și corporațiunile comunale au singure dreptul de a exploata debitele de băuturi spirtoase și a le conceda celui ce oferă mai mari beneficii, au adus o stare de lucruri așa de gravă în cât toate mijloacele pentru a încuraja viciul beției nu au fost cruțate numai și numai pentru ca marii proprietari sau concesionarii se'și asigure venituri mari.

Relele produse de efectele dezaastroase ale alcoolismului, au decis camera deputaților din Austria, ca să voteze legea din 19 Iulie 1877.

Eată în resumat care sunt cele mai însemnate dispozițiuni ale acestei legi.

Indivizii găsiți în stare manifestă de beție, în cârciumi, strade, sau în ori ce loc public, sunt pedepsiți până la o lună închisoare și cu amendă până la 50 florini cel mult (105 fr.). Aceiași pedeapsă se va aplica și cârciumarilor cari vor da de băut liquide spirtoase minorilor sau indivizilor cari sunt în stare de beție.

Cârciumarul nu are nici o acțiune pentru a rechema în judecată plata vre-unei sumi provenind din consumarea băuturilor spirtoase în stabilimentul său, când consumatorul mai avea o datorie, având aceiași proveniență. Or-care va căuta, prin or ce mijloace, să se sustragă acestei dispozițiuni legale, se va supune la o închisoare de la 8 zile la 2 luni și la o amendă de 200 florini (420 fr.) maximum.

Acela ce va fi fost condamnat de trei ori într'un an pentru beție va putea fi oprit de autoritatea administrativă de a frecventa timp de un an cârciumile. Or-ce abatere la această dispozițiune a autorității administrative se va pedepsi cu închisoare până la o lună sau cu o amendă de 50 florini (105 fr.) cel mult.

Or-ce cârciumar, care va fi fost condamnat de două ori pentru faptul că a dat de băut unor copii sau unor indivizi în stare de beție, sau care va fi căutat a se sustrage legii care oprește or-ce acțiune civilă

din partea cârciumarului pentru băuturile consumate și ne plătite, va putea fi lovit cu închiderea temporală sau perpetuă a stabilimentului.

(Va urma).

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA II

Audiența de la 20 Septembrie 1894

Președinția D-lui Ch. Pherekyde, consilier

Primăria capitalei cu N. G. Stravolca

Espropriere pentru cauză de utilitate publică.—Dacă înaintea juriului părțile se pot prezenta și prin împuterniciți.—Dacă acești împuterniciți trebuie să fie numai avocați.

Jude director.—Resumat.—Dacă judele director este în drept să facă jurați or un resumat al desbaterilor (Art. 48 și 49 din legea de espropriere.)

1) *Înainte juriului de expropriere părțile se pot prezenta sau în persoană sau prin împuterniciți, și legea nu cere ca acești împuterniciți să fie numai avocați.*

2) *În materiă de expropriere, judele-director nu este în drept să facă juraților un resumat al desbaterilor.*

Decesiunea 379/94.—Casată decizia juriului de expropriere și ordonanța de executare a judeului director după lângă tribuualul jud. Dâmbovița dată în procesul dintre Primăria capitalei cu N. G. Stravolca.

S'a citit raportul făcut în cauză de Dl consilier I Prodan.

S'a ascultat: D-nii Alexandrescu și Avenianu, avocații recurente Primăriei a capitalei, în dezvoltarea motivelor de casare, și Dl I. Athanasiade avocatul, intimatului N. G. Stravolca, în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra primului motiv:

«Violarea art. 48 din legea de expropriere și esces de putere. Înaintea juriului s'a prezentat Primăria orașului Bucuresei prin Dl avocat M. Alecsandrescu și Dl Poteca arhitectul șef al comunei ambi împuterniciți a susține interesele Primăriei. Am cerut D-lui Judecător Director ca să dea mai întâi cuvântul D-lui arhitect Poteca. Dl Judecător Director însă făcând o confusiune între dreptul ce au părțile după art. 48 de a fi totdeauna ascultate, prin împuterniciți lor, ori care ar fi ei și facultatea ce are la rândul său juriul de a asculta deosebit pe ori-ce alte persoane de la care crede că iar putea lumina, făcând zicem această confusiune de principiu rezultând din art. 48, a interzis D-lui Poteca, precum se constată din procesul verbal al operațiunilor juriului, dreptul de a susține interesele Primăriei și a prezenta juriului lămuriri tehnice spre al convinge asupra ofertei Primăriei, violând ast-fel în mod manifest art. 48 și comițând un patent esces de putere.»

Având în vedere că din procesul verbal încheat de julele Director, despre operațiunile juriului, se constată că recurenta Primărie s'a prezentat înaintea juriului prin împuterniciți săi avocatul M. Alecsandrescu și ingineru I. Poteca, și că avocatul Alecsandrescu a cerut ca să se asculte mai întâi inginerul Poteca, care ca special în materie, se prezintă juriului observațiunile sale tehnice;

Că judele Director, întemeindu-se pe dispozițiunile

art. 48 din legea de espropriere, a dispus a se da cuvântul mai întâi părților, rămânând a se asculta inginerul Poteca dacă jurații vor simți necesitate de lămuriri.

Că după ce desbaterile s'au terminat, jurații declarând că sunt luminați, inginerul Poteca nu a fost ascultat.

Având în vedere că art. 48 din legea de espropriere prescrie că după constituirea juriului, părțile sau imputerniciții lor, vor prezenta în scurt observațiunile lor, fără a face vre o distincțiune dacă imputerniciții trebuie să fie sau nu numai avocați;

Că așa fiind, în speță, recurenta Primărie, fiind reprezentată prin doi imputerniciți, rău judele Director nu a dat cuvântul inginerului Poteca căci nu dănsul era în drept a arăta prin cine Primăria era reprezentată, ci Primăria era în drept să aleagă pe reprezentantul său;

Că, procedând ast fel, judele Director a violat dispozițiunile art. 48 din legea de expropriere și deci motivul invocat este întemeiat.

Asupra motivului II :

«Violarea art. 49 din legea de espropriere și esces de putere: În adevăr acest test prescrie că Judecătorul Director, după terminarea desbaterilor, rădică ședința și jurații se retrag în camera de deliberare. În loc de a satisface acestei îndatoriri, judecătorul director, precum rezultă din procesul verbal, s'a crezut în drept a face înaintea juriului un resumat al desbaterilor, care după ascultarea acestui resumat și sub impresiunea lui au intrat în deliberare.

„Nu numai că legea nu impune nicăeri această sarcină judecătorului director, dar un resumat al desbaterilor este chiar în contra textului precis al art. 49, care prescrie că după cercetarea actelor, judecătorul director rădică ședința și jurații merg în deliberare, fără a mai fi nici de cum cerut resumatul desbaterilor.

«Jurații nu mai aveau nevoie de un atare resumat de oare-ce erau luminați asupra cestiunei pretențiunilor; prin urmare judecătorul director făcând asemenea resumat a violat în mod evident dispozițiunile art. 49 și a comis un esces de putere.»

Având în vedere că art. 49 din legea de espropriere prescrie că după cercetarea tuturor actelor judele director rădică ședința și jurații se retrag singuri în camera de chibzuire.

Având în vedere că din procesul verbal încheiat de judele director se constată că după ce desbaterile au fost închise, în loc ca jurații să treacă imediat în camera de chibzuire, judele director a făcut juraților un resumat al desbaterilor.

Având în vedere că nici nu text din legea de espropriere nu autorisă pe judele director să facă juraților un resumat al desbaterilor.

Că din contra art. 48 din lege prevede că numai părțile sau imputerniciții lor vor prezenta observațiunile lor și art. 49 din aceeași lege prescrie că după cercetarea tuturor actelor, Judele director rădică ședința și jurații trec în camera de chibzuire;

Că dar, judele director făcând juraților un resumat din desbaterile urmate, a violat art. 49 din legea de expropriere și deci și acest motiv este întemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea casează.

BIUROUL DE ADVOCATURA NOTARIAT ȘI INCASĂRI

„CURIERUL JUDICIAR“

— București, 35 Str. Colței 35, București —

Angajază procese de ori-ce natură și la toate instanțele judecătorești din țară în condițiuni avantajoase.

Consultațiuni de la orele 9—12 a. m. și de la 4—7 p. m.

INFORMAȚII

Juriul esaminator pentru concursul ținut pentru ocuparea catedrei de drept civil la facultatea juridică din Iași, a recomandat ministerului pe distinsul jurist **Dimitrie Alexandresco**, ca profesor definitiv la această catedră,—pe care D-sa o ocupă ca suplinitor de mai bine de doi ani, — concurs, ci numai în baza cunoscutelelor și meritorietăților sale scrieri juridice.

Acastă recomandatiune fiind bine meritată și făcând onoare facultății noastre, suntem siguri că dl. ministru al instrucțiunii o va confirma.

* * *

Mișcare în magistratură :

Dl. Gr. Ștefănescu, președinte la Trib. Ilfov, secția comercială a fost permutat în aceeași calitate la secțiunea de Notariat, în locul D-lui D. Mavrodin care, dupe a D-sale cerere, a trecut la președinte la secțiunea 2-a. Dl. Henri Katargi, președinte la această secțiune, a fost permutat la secțiunea comercială.

Dl. Italin Vericeanu, judecător la Trib. Ilfov secția I, a fost numit judecător de instrucție la Trib. Dâmbovița în locul D-lui Bolez, pus în disponibilitate.

Dl. Andronescu, supleant la Trib. Buzău, a fost numit procuror la Turnu-Severin în locul D-lui Isvoranu, care din cauză de bolă nu s'a putut prezenta la post.

Dl. Lucașevici, substitut de procuror la R.-Sărat, a fost numit supleant la Buzău.

Dl. Stănculescu, judecător de pace la T.-Măgurele, s'a numit substitut la R.-Sărat.

Dl. N. N. Papadat, doctor în drept de la facultatea din Liège, s'a numit judecător de pace la T.-Măgurele.

Dl. Chirilovici, judecător la Tribunalul de Iași, a fost permutat ca procuror la Vaslui în locul D-lui Ion Ghica, care s'a numit judecător la Trib. de Iași.

Suntem informați că d-nii I. Vericeanu și Chirilovici, nevoind a beneficia de înaintare au demisionat.—Regretăm această demisiune a lor, căci justițiabilii pierd două buni magistrați.

* * *

Anunțăm cu plăcere cetitorilor noștri apropiata apariție a suplimentului Legilor uzuale, lucrare datorită D-lui George St. Bădulescu, Licențiat în drept și șef de birou la Inalta curte de Casație.—Acest supliment conține, pe lângă legea timbrului, vămii, licenței, băuturi spirituoase legea și regulamentul de perceperea taxelor comunale, legea de urmărire, adnotate cu jurisprudența Română până în prezent, și încă două legi de o deosebită importanță: adică legea rurală din 1864 cu cea interpretativă din 1879, și legea contribuțiunilor directe din 1893, adnotate de asemenea cu jurisprudența Inaltei curți de Casație.—Importanța acestei lucrări fiind de un interes general o recomandăm cu insistență cetitorilor noștri.